

A Czingula Ügyvédi Iroda, ügyintéző ügyvéd: dr. Czingula Katalin (1067 Budapest, Szondi u. 75. II/2.) által képviselt _____ **felperesnek** – a

_____) ügyvéd által képviselt **Lombard Pénzügyi és Lízing Zrt.** (6720 szeged, Somogyi Béla u. 19.) **alperes** ellen **szerződés létre nem jöttének megállapítása** iránt indított perében meghozta a következő

K Ö Z B E N S Ő Í T É L E T E T

A bíróság megállapítja, hogy a peres felek között 2007. december 18. napján PLA.18471/07. szerződésszámon a _____ frsz.-ú _____ e gépjármű megvásárlása céljából létrejött lízingszerződés **érvénytelen**, a bíróság a felperes keresetét a jogalap körében ezt meghaladóan elutasítja.

A közbenső ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül jelen bíróságnál elektronikus úton előterjesztett, de a Fővárosi Ítéltáblához címzett fellebbezéssel lehet élni.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a jogi képviselet kötelező az ítéltábla előtti eljárásban.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el, de a felek közösen kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, a meg nem fizetett illeték vagy állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, illetve a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul és a felek tárgyalás tartását nem kérték.

I N D O K O L Á S

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az alábbi **tényállást** állapította meg:

A felperes és az alperes között a felperes által 2007. december 14. napján előterjesztett finanszírozási kérelem alapján, 2007. december 18. napján egyedi lízingszerződés jött létre a _____ forgalmi rendszámú, _____ e típusú személygépjármű megvásárlása céljából.

Budapest Környéki Törvényszék
13.G.40.016/2019/14.

A felek a gépkocsi bruttó vételárát 2.200.000,- Ft-ban, a gépjármű tervezett átadásának időpontját pedig 2008. január 1. napjában rögzítették.

A felek a szerződésben meghatározták, hogy a tőketartozás 2.200.000,- Ft, a lízingdíjtörlesztések száma 103 db, a lízingdíjak összege 102 x 33.290,- Ft., első lízingdíj 480.000,- Ft, az összes lízingdíj 3.875.580,- Ft.

A szerződésben szerepel az a kitétel, hogy a „mértékadó devizanem CHF”. Lízingbevevő által az Üzletszabályzat alapján választott kamatváltozás I. és kamatváltozás II. elszámolási mód: havi fix konstrukció.

A szerződésben szerepel a lízingbevevő nyilatkozata, amelyben kijelenti, hogy a szerződésben, valamint az annak hátoldalán lévő Üzletszabályzatban (PLA/2006.07.01.) foglaltakat megismerte, megértette és azokat az egyedi lízingszerződés aláírásával magára nézve kötelezőnek ismerte el.

A szerződést szállítóként az Autoworld Hungária Kft. képviselőjében [] írta alá, lízingbevevőként a felperes, lízingbeadóként pedig a Lombard Lízing Zrt. Az Autoworld Hungária Kft. az alperessel 2006. február 1. napján kötött együttműködési megállapodás alapján volt jogosult az alperes képviselőjére. Az ügyleti tanúk [] és [], az Autoworld Hungária Kft. munkatársai voltak.

A lízingszerződés megkötésével egyidejűleg adásvételi szerződés és CASCO biztosítási szerződés is megkötésre kerül. Ugyanezen a napon a gépkocsi átadása is megtörtént, amelyről átadás-átvételi jegyzőkönyv készült.

A [] gépjármű [] lízingtevékenységre [] vonatkozó PLA/2006.07.01.Üzletszabályzat tartalmazza az általános szerződési feltételeket:

Az I. 6. pont definiálja a normál deviza konstrukciót: Amennyiben a mértékadó devizanem nem forint, a lízingbevevő a kamatváltozás I. és II.-t a lízingbeadó hirdetménye szerint köteles megfizetni.

Az I.7. pont definiálja a fix deviza konstrukciót: Amennyiben a mértékadó devizanem nem forint, a lízingbevevővel a kamatváltozás I. és II. elszámolása a futamidő végén történik, amennyiben a futamidő alatt nem következik be rendkívüli kamat és /vagy árfolyam esemény.

Az I.10. pont szerint lízingdíj magában foglalja a lízingbevevő tőketartozását (lízingtárgy nettó beszerzési ára) és a tőkére számított ÁFA-t, valamint a kamatot valamint a regisztrációs adót.

Az I.12. pont szerint a mértékadó devizanem az egyedi lízingszerződésben meghatározott devizanem. Amennyiben a mértékadó devizanem forint,

úgy értelemszerűen a kamatváltozás II-re és kamatváltozás III-ra vonatkozó rendelkezések nem kerülnek alkalmazásra.

Az I.13. c) pont szerint mértékadó kamatláb, amennyiben a mértékadó devizanem egyéb, úgy a mértékadó kamatláb a londoni bankközi piacon a mértékadó devizanemben három havi időtartamra jegyzett, Reuters Monitor megfelelő oldalán naponta közzétett kínálati referencia kamatláb (három havi London Interbank Offered Raic Libor). Az I. 14. pont szerint a tőkére vetített kamat degresszív módon kerül meghatározásra. Az I.15. pont tartalmazza a mértékadó kamatláb hatályos referencia értékét.

Az I.16. pont szerint a mértékadó lízingdíj a lízingbevevő folytatólagos lízingdíj fizetési kötelezettségei közül a legalacsonyabb összegű lízingdíj, de legalább 15.000,- forint.

Az I.17. pont szerint az árfolyam a Takarékbank Rt. által a mértékadó devizanemre a kiemelt ügyfelek számára jegyzett hivatalos, forintban kifejezett árfolyam.

Az I.18. pont szerint mértékadó árfolyam a mértékadó devizanem vételi árfolyama az egyedi lízingszerződés létrejötte napján.

Az I.19. pont szerint rendkívüli árfolyameseménynek minősül az árfolyam szélsőséges mértékű, 25 %-ot meghaladó növekedése, a mértékadó árfolyamhoz képest, vagy egyéb, a Magyar Nemzeti Bank, mint jegybank által fogantatosított rendkívüli intézkedés, mely a forint árfolyamát a jövőben szélsőségesen befolyásolhatja.

Az I.20. pont a) pontja szerint kamatváltozás I. a mértékadó kamatláb pénzpiacon bekövetkezett százalékos értékének változása függvényében a hátralevő lízingdíjak összegét érintő kamatkülönbözet. A b) pont szerint a kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) a mértékadó árfolyam és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam változásának függvényében az alábbi képlet szerint meghatározott kamatkülönbözet. A c) pont szerint a kamatváltozás II. fizetési kötelezettség = fizetési esedékesség napján aktuális devizaeladási árfolyam/mértékadó árfolyam.

A III.1. pont a lízingbevevő fizetési kötelezettségeit tartalmazza.

Az Üzletszabályzat VIII. fejezete tartalmazza a fix deviza konstrukcióra vonatkozó külön rendelkezéseket.

A VIII. 1. pont szerint a lízingszerződés futamideje a felek minden egyéb külön jognyilatkozata nélkül meghosszabbodik a kamatváltozás I. és II. megfizetésére rendelkezésre álló fizetési határidő időpontjáig.

A VIII.2. a kamatváltozás I.-re , a VIII.3. pont a kamatváltozás II.-re vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.

A VIII.4. pont szerint rendkívüli árfolyamesemény bekövetkezése esetén a lízingbe adó jogosult az esedékessé vált lízingdíjára jutó kamatváltozás II-t a rendkívüli árfolyamesemény bekövetkeztét követően a lízingszerződés futamidejének lejártát megelőzően kiterhelni.

A X.1. pontja szerint a felek a lízingszerződésből származó jogvitáik esetére alávetik magukat a lízingbeadó székhelye szerinti bíróság kizárólagos illetékességének.

A törvényi elszámolás 2015. május 14. napján történt meg az alperes részéről.

Az alperes a szerződést 2017. május 8. napján kelt nyilatkozatával, amelyet a felperes 2017. május 9. napján vett át, 2017. május 31. napjára felmondta.

A Csongrád Megyei Kormányhivatal Szegedi Járási Hivatala 2017. július 12. napján kelt CS-06B/03/21622-2/2017. számú határozatával az alperes kérelmére a perbeli gépjárművet 6 hónapra ideiglenesen a forgalomból kivonta, amely határozatot a Csongrád Megyei Kormányhivatal 2017. augusztus 21. napján kelt CSB/01/8243-2//2017. számú határozatával helybenhagyott.

A felperes keresetében egyrészt kérte annak megállapítását, hogy a szerződés nem jött létre arra tekintettel, hogy a felek által megkötött szerződés nem tartalmaz megállapodást a felperes által fizetendő kamat mértékére.

A szerződés létre nem jött tekintetében hivatkozott a Pp. 205. § (2) - (3) bekezdésében foglaltakra, amelynek értelmében a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges feltételekben kell megállapodniuk, valamint tájékoztatni kell egymást a szerződéskötést megelőzően a szerződést érintő lényeges követelményekről. Mivel a kamat, mint a lízingszerződés lényeges eleme nem került meghatározásra, így a lízingszerződés nem jött létre.

A felperes második kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a szerződés érvénytelen, mivel a kamat mértéke nincs meghatározva.

A lízingszerződés semmissége körében arra hivatkozott, hogy a szerződés a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján semmis, mivel nem tartalmazza a lízingszerződés lényeges elemét, a kamatot. Így a felek között létrejött szerződés a Hpt. 2. számú melléklet I.11. pontjába ütközik. A Hpt. 2. számú melléklet I.11. pontjában meghatározott pénzügyi lízing fogalmából következik, hogy lízingdíj, tőketörlesztés, kamattörlesztő részből áll, tehát a kamat lényeges eleme a lízingdíjnak.

A felperes harmadik kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatásra vonatkozó szerződéses rendelkezések nem felelnek meg a jogszabályban foglaltaknak, ezért tisztességtelenek, melynek következtében a teljes szerződés érvénytelen.

A „Mértékadó devizanem: CHF”, az Üzletszabályzat I.19. pontja, illetve a VIII.4. pontja azok a szerződési feltételek, melyek az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatást tartalmazzák, a Ptk. 209. § (1)-(4). bekezdés, régi Hpt. 203. § (6)-(7). bekezdésbe ütközően tisztességtelenek, valamint a 2/2014. PJE. C-186/16., C-51/17., C-118/17., C-260/18. szempontrendszerét sértő feltételek.

Hivatkozott arra, hogy a lízingszerződés a devizaalapúságról mindössze annyit ír, hogy „mértékadó devizanem CHF”. Az Üzletszabályzat I.19. pontja a rendkívüli árfolyamesemény fogalmát definiálja, illetve a VIII.4. pont, a rendkívüli árfolyamesemény esetére alkalmaz rendelkezéseket. A Hpt. 203. § (1) bekezdése szerint a pénzügyi intézmény egyértelműen és közérthetően köteles ügyfeleit a pénzügyi intézmény által nyújtott szolgáltatások igénybevételének feltételeiről, valamint e feltételek módosulásáról tájékoztatni. A (6) bekezdés szerint fel kell tárnai a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásul vételét az ügyfél aláírásával igazolja. A (7) bekezdés szerint a kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletre. A 2/2014. PJE. szerint, ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás alapján, vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen vagy teljesen érvénytelen.

Az első, második és harmadik kereseti kérelem jogkövetkezményeként a szerződés hatályossá nyilvánítása mellett elsődlegesen 2.173.504,- Ft, másodlagosan pedig 883.121,- Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A felperes negyedik kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az illetékességi kötés az üzletszabályzat X.1. pontjában tisztességtelen, helyette a Pp. 30/A. § szerinti illetékességi szabály alkalmazandó.

Az Üzletszabályzat X.1. pontjában megjelölt kizárólagos illetékességre vonatkozó kikötés azért tisztességtelen, mert a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II.5.) Korm. r. 1. § (1) bekezdésébe ütközik. A fogyasztói szerződésbe tisztességtelennek minősül különösen az a szerződési feltétel, amely i) kizárja vagy korlátozza a fogyasztó jogszabályon, vagy a felek közötti megállapodáson alapuló igény érvényesítési lehetőségét. Korlátozást jelent az alperes székhelyén lefolytatandó eljárás, mert a felperes

megjelenését megnehezíti, időigényessé és drágává teszi. Hivatkozott a Ptk. 209/A § (2) bekezdésére, valamint a 2/2011. (XII.12.) PK. vélemény 5. a) pontjára, mely szerint fogyasztói szerződésben a fogyasztóval szerződő fél lakóhelye vagy székhelye szerinti bíróság illetékességének általános szerződési feltételen vagy egyénileg meg nem tárgyalta feltételen alapuló kikötése tisztességtelen.

A felperes kérte az alperes **perköltésben** való marasztalását.

Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását és perköltésben való marasztalását az IM rendelet szerint azzal, hogy az alperesi képviselő ÁFA-körbe tartozik.

Az **első kereseti kérelem**, a szerződés létre nem jötté vonatkozásában az alperes előadta, hogy a lízingszerződésnek nem lényeges tartalmi eleme a kamat, ezért a kamatmeghatározás hiánya a lízingszerződést nem teszi létre nem jötté megállapodássá. A lízingszerződésnél ugyanis a lízingbe vevő nem pénzszeget kap időleges használatba, hanem lízingtárgyat, melynek használatáért nem kamatot, hanem használati díjat köteles fizetni.

A **második kereseti kérelem**, a szerződés érvénytelensége körében az alperes arra hivatkozott, hogy a szerződés a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján nem érvénytelen, mert a lízingszerződésnek nem lényeges tartalmi eleme a kamat, a fenti indokok értelmében.

A **harmadik kereseti kérelem**, tekintetében álláspontja szerint az alperes a jogszabályok által előírt tájékoztatási kötelezettségének képviselője útján eleget tett. Elvárható a fogyasztótól, hogy a nagy összegű és hosszabb távra szóló ügylet jellegéhez, nagyságrendjéhez, a vállalt kockázat mértékéhez igazodóan tájékozódjon a szerződés megkötése előtt a 2/12. (XII.10.) PK. véleményben foglaltak szerint. A felperes az Üzletszabályzatban foglaltakat kifejezetten elfogadta. A lízingszerződés aláírásakor azt is elismerte, hogy a lízingszerződés elválaszthatatlan részét képező üzletszabályzatban foglaltakat megismerte, megértette és azt magára nézve kötelezőnek ismeri el. Megállapítható, hogy az egyedi lízingszerződés az Üzletszabályzat és a Hirdetmény együttesen határozza meg a lízingszerződés tartalmát. Az Üzletszabályzat I.6., 7., 12., 15., 16., 17., 18., 19., 20., III.1., VIII.1., 2., 3., 4. pontokból gondos átolvasás és megfelelő értelmezés mellett egyértelműen megállapítható, hogy a kölcsönszerződés árfolyamkockázattal jár.

Az alperes vitatta a felperes számításait. Ellenezte a hatályossá nyilvánítás, mint **jogkövetkezmény** alkalmazását.

Az alperes a felperes **negyedik**, illetékességi kikötés tisztességtelenségére vonatkozó **kereseti kérelmét** nem vitatta.

A felperes **keresete** a szerződés létre nem jöttét illetően **megalapozatlan**, a szerződés érvénytelensége tekintetében **megalapozott**, az alábbiak szerint:

A bíróság rögzíti, hogy a szerződéskötés időpontjára tekintettel a jogvita szempontjából a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) rendelkezései és a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) szerződéskötéskori rendelkezései az irányadóak.

A peres felek között nem vitásan pénzügyi lízingszerződés jött létre.

A felperes keresetében egyrészt kérte annak megállapítását, hogy a szerződés nem jött létre a kamat meghatározása hiányában, másrészt pedig annak a megállapítását kérte, hogy a szerződés érvénytelen a kamat megállapításának hiányában.

A **Hpt. 110. § (1) bekezdése** szerint a pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatására irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott, elektronikus okirat formájában köthet. A (2) bekezdés szerint a pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésben egyértelműen meg kell határozni a kamatot, és minden egyéb költséget vagy feltételt, ideértve a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és a szerződést biztosító mellékkötelezettségek érvényesítésének módját, következményeit is.

A **Hpt. 2. számú melléklet I/11. pontja** szerint pénzügyi lízing az a tevékenység, amelynek során a lízingbe adó ingatlan vagy ingó dolog tulajdonjogát, illetve vagyoni értékű jogot a lízingbe vevő megbízása szerint abból a célból szerzett meg, hogy azt a lízingbe vevő határozott idejű használatába adja oly módon, hogy az a lízingbe vevő könyveiben kerül kimutatásra. A d) pont szerint a használatba adással a lízingbevevő jogosultságot szerez arra, hogy a szerződésben kikötött időtartam lejártával a lízingdíj teljes tőketörlesztő és kamattörlesztő részletének, valamint a szerződésben kikötött maradványérték megfizetésével a dolgon, vagy az általa megjelölt személy tulajdonjogot szerezzen. Ha a lízingbevevő nem él e jogával, a lízing tárgya visszakerül a lízingbe adó birtokába és könyveibe. A felek a szerződésben kötik ki a lízingdíj tőkerészét, amely a lízingbe adott vagyontárgy, vagyoneértékű jog szerződés szerinti árával azonos, valamint kamatrészét és a törlesztésének ütemezését.

A pénzügyi lízing jogszabályon alapuló fogalmából következően a lízingdíj a lízingtárgy használatáért fizetendő, annak a beszerzett vagyontárgy árával megegyező tőketörlesztő része mellett fizetendő kamat törlesztőrésze nem azonos a kölcsönszerződés esetében a pénz használatáért járó ügyleti kamattal, az ugyanis az adós által a kölcsönnyújtónak az igénybe vett kölcsön használatáért, kockázataért fizetendő, a kölcsönösszeg százalékban meghatározott, időarányosan térítendő pénzösszeg, vagy egyéb hozadék. A lízingdíj kamatrésze ezzel szemben - bár nem vitásan a szerződésnek van kölcsön eleme is - a dolog kikötött ideig tartó használatának, illetve maradványérték meghatározása esetén azzal együtt a tulajdonjog átengedésének ellenértéke.

Ebből eredően a kamatmeghatározás hiánya nem teszi létre nem jötté, illetve érvénytelenné a visszterhes szerződést.

A felperes harmadik kereseti kérelmében az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatást tartalmazó szerződési feltételek tisztességtelensége miatt a teljes szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte.

A felperes és az alperes között létrejött egyedi lízingszerződés „mértékadó devizanem CHF” és a lízingbe vevő által az Üzletszabályzat alapján választott kamatváltozás I. és kamatváltozás II. elszámolási mód havi fix konstrukció feltételei, valamint az üzletszabályzat I.7., 11., 12., 13. c), 17., 18., 19., 20. a) b) c) pontja, VIII.1., 2., 3. pontjai alapján meg lehet állapítani, hogy a perbeli pénzügyi lízingszerződés devizaszerződésnek minősül, ugyanis a lízingdíj fizetése forintban, míg a nyilvántartásos svájci frankban történik, ami a 6/2013. Polgári jogegységi határozat 1. pontja értelmében a devizaszerződések ismérve.

A perbeli lízingszerződés ugyanakkor nem tartalmaz az árfolyamváltozás kockázatát a felperesre hárító kifejezett rendelkezést. Az, hogy az árfolyamváltozás akár a felperesekre kedvező, akár reá hátrányos hatásait a felperesnek kell viselnie, az egyedi szerződés és az Üzletszabályzat fenti pontjaiból következtethető ki.

A lízingszerződés nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely alapján a felperes meghatározott mértéket meghaladóan ne lenne köteles viselni az árfolyamváltozás kockázatát, ilyen módon a felek a szerződésben az árfolyamváltoztatás kockázatát kizárólag és korlátlanul a felperesre hárították. Devizaalapú szerződések esetén az adósnak kell viselnie az árfolyamváltozás hatásait, ahogyan arra a Kúria a 6/2013. Polgári jogegységi határozatának 1. pontjában rámutatott.

A **Ptk. 209. §-ának (1) bekezdése** szerint tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetőleg a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg. A **Ptk. 209. § (2) bekezdése** értelmében a feltétel tisztességtelen voltának megállapításakor vizsgálni kell a szerződéskötéskor fennálló minden olyan körülményt, amely a szerződés megkötéséhez vezetett, továbbá a kikötött szolgáltatás természetét, az érintett feltételeknek a szerződés más feltételeivel való kapcsolatát.

A deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, mely szerint az árfolyamkockázatot korlátozás nélkül a fogyasztó viseli a fő szolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek tisztességtelensége fő szabályként nem vizsgálható a Kúria 2/2014. Polgári jogegységi határozatának 1. pontjában kifejtettekre figyelemmel. Ha azonban a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen vagy teljesen érvénytelen.

A **Hpt. 203. § (6) bekezdése** szerint a fogyasztónak minősülő ügyféllel kötendő devizahitel nyújtására irányuló, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásul vételét az ügyfél aláírásával igazolja. A **Hpt. 203. § (7) bekezdésének a)** pontja kimondja, hogy a (6) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletre.

A **Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozat 3. pontjában** úgy foglalt állást, hogy a pénzügyi intézményt a jogszabály alapján terhelő tájékoztatási kötelezettségének ki kell terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletre.

A Hpt. 203. § (6) bekezdésében és a 203. § (7) bekezdés a) pontjában foglaltaknak megfelelő tájékoztatás előírásának rendeltetése a fogyasztók védelme, a törvény annak érdekében ír elő különös tájékoztatási kötelezettséget a fogyasztóval szerződő pénzügyi intézmények számára, hogy a fogyasztónak ne az egyedi és általános szerződési feltételekből kelljen kikövetkeztetnie és felismernie az árfolyamváltoztatás kockázatának fennállását és a kockázatnak a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeinek hatását, hanem a velük szerződő pénzügyi intézmény kifejezett tájékoztatása folytán azzal mindenképpen tisztában legyen, és a kockázat ismeretében tudjon dönteni a szerződés alapján őt terhelő kötelezettségek vállalásáról. Nem felel meg a rendeltetésének, emiatt nem tekinthető az árfolyamváltozás kockázatra vonatkozó megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamváltozás kockázatának fennállását és a kockázat kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeire gyakorolt hatását a fogyasztó csak az Általános Szerződési Feltételekből ismerheti meg.

A **C-51/17.** Európai bírósági ítélet értelmében a 93/13. irányelv 4. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek nem csak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is

Az alperest terhelte a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (**Pp.**) **164. § (1) bekezdése** és a bíróság **Pp. 3. § (3) bekezdése** alapján adott tájékoztatása alapján annak bizonyítása, hogy megfelelően tájékoztatta a felperest az árfolyamváltoztatás kockázatáról.

Külön íven szövegezett, vagy a szerződésbe foglalt kifejezett árfolyamkockázati tájékoztatást a felperes az alperestől nem kapott. A perbeli lízingszerződés részét képező üzletszabályzat VIII.1. pontjából csak az tudható meg, hogy a törlesztőrészlet száma, illetve mértéke változhat. A lízingszerződés azonban nem ad tájékoztatást sem az árfolyamváltoztatás lehetőségéről, sem arról, hogy az árfolyamváltozásnak milyen hatása lehet a törlesztőrészletben. A szóbeli tájékoztatás csak arra terjed ki, hogyan változhat a törlesztőrészlet nagysága, azonban az alperes képviselőjében eljáró Báli Zoltán Zsolt maga is úgy nyilatkozott, hogy az emberek nem számolhattak ekkora árfolyamkockázattal, amely bekövetkezett, ezzel senki sem számolt, még ők sem (tehát a lízingcég képviselőjében eljáró autókereskedők).

Mindezek alapján az volt megállapítható, hogy az alperes nem tett eleget megfelelően tájékoztatási kötelezettségének. A tájékoztatás elmaradása folytán a felperes alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, ezért a perbeli lízingszerződés és üzletszabályzat árfolyamváltozás kockázatát korlátozó felperesre hárító feltételei a **Ptk. 209. § (1) bekezdése** és a 2/2014. Polgári jogegységi határozat 1. pontja alapján tisztességtelenek, ezért a **Ptk. 209/A § (2) bekezdése** alapján semmisek. Mivel az árfolyamkockázatból eredő következmények teljes mértékben a fogyasztóra hárítása főszolgáltatásnak minősülő szerződéses rendelkezés, ennek

Budapest Környéki Törvényszék
13.G.40.016/2019/14.

érvénytelensége a **Ptk. 239. §-ának (2) bekezdése** alapján a teljes lízingszerződés érvénytelenségét eredményezi.

Mindezek alapján a bíróság megállapította a perrel érintett lízingszerződés érvénytelenségét.

Mivel a bíróság a teljes szerződés érvénytelenségét állapította meg, ezért nem rendelkezett az egyes felperes által állított szerződéses feltételek tisztességtelenségének és így semmisségének megállapításáról.

A bíróság a szerződés létre nem jöttéről, érvénytelenségéről és az egyes szerződési feltételek érvénytelenségéről a **Pp. 213. §-ának (3) bekezdése** alapján közbenső ítélettel határozott. A bíróság a perköltségről az eljárást befejező határozatában fog rendelkezni.

Budapest, 2019. november 25.

dr. Skrabski Luca s.k.
bíró